

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL O. L. 2016-06-07 SKUNDO**

2016 m. rugpjūčio 10 d. Nr. S-162 (7-115/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas

sekretoriaujant

Audronei Vitai Toliūnaitei

mokesčių administratoriaus atstovui ir
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

2016 m. liepos 19 d. posėdyje išnagrinėjusi O. L. (toliau – Pareiškėja) 2016-06-07 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2016-05-16 sprendimo Nr. 68-127, n u s t a t ě:

Inspekcija ginčijamo sprendimo pirma dalimi atnaujino Pareiškėjos 2016-03-04 skundo dėl Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2016-02-12 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-69 nagrinėjimą.

Antra sprendimo dalimi Inspekcija patvirtino Kauno AVMI 2016-02-12 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-69 dėl 2015-12-11 patikrinimo akto Nr. FR0680-856 tvirtinimo nurodymus Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 3441,85 Eur (11884 Lt) gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 1306,92 Eur (4512,53 Lt) GPM delspinigius ir 1033 Eur (3565 Lt) GPM baudą (30 proc. mokesčio dydžio).

Kauno AVMI, atlikusi Pareiškėjos 2009-01-01–2013-12-31 laikotarpio GPM ir privalomojo sveikatos draudimo įmokų (toliau – PSD įmokos) mokestinį patikrinimą, nustatė, kad Pareiškėjos ir jos sutuoktinio 2010 metais ir 2012–2013 metais patirtos išlaidos viršijo gautas pajamas 139499,26 Lt. Pareiškėjai apskaičiuotos išlaidos yra 69749,63 Lt: 2010 m. – 30661,66 Lt (1/2 nuo gautų 61323,32 Lt), 2012 m. – 36290,23 Lt (1/2 nuo gautų 72580,46 Lt), 2013 m. – 2797,74 Lt (1/2 nuo gautų 5595,47 Lt). 2009 metais ir 2011 metais nustatytas sutuoktinių teigiamas pajamų ir išlaidų balansas. Kauno AVMI konstatavo, kad Pareiškėja ir sutuoktinis 2010 metais ir 2012–2013 metais disponavo pajamomis, nepagrįstomis atitinkamais pajamų gavimo šaltiniais. Minėtų pajamų Pareiškėja nedeklaravo, nuo jų neapskaičiavo mokėtino GPM ir tuo pažeidė 2002-07-02 Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 (toliau – GPMĮ) 25 ir 27 straipsnių nuostatas.

Kauno AVMI, taikydama 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX - 2112 (toliau – MAĮ) 70 str. 1 dalies nuostatas bei Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 „Dėl Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių (toliau – Taisyklės) 4 punktą ir 6.3.3. punkte įtvirtintą išlaidų metodą bei vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 3.87 str. 1 dalies ir 4.73 straipsnio nuostatomis, GPMĮ 6 str. 3 dalimi, 9 straipsniu, 22 str. 3 dalimi, 25 ir 27 straipsniais, Taisyklėmis, Pareiškėjai papildomai apskaičiavo 11884 Lt (3441,85 Eur) GPM, t. y. už 2010 metus – 5327 Lt (1542,81 Eur) GPM, už 2012 metus – 6056 Lt (1753,94 Eur) GPM, už 2013 metus – 501 Lt (145,10 Eur) GPM. Vadovaujantis MAĮ 96 ir 139 straipsnių nuostatomis, už nesavalaikį GPM sumokėjimą Pareiškėjai apskaičiuoti 4512,53 Lt (1306,92 Eur) delspinigiai ir skirta 3565 Lt (1033 Eur) GPM bauda (30 proc. dydžio).

Taip pat nustatyta, kad Pareiškėja pažeidė Metinės pajamų deklaracijos GPM308 formos ir jos priedų užpildymo, pateikimo bei tikslinimo taisykles, patvirtintas Inspekcijos viršininko 2009-12-15 įsakymu Nr. VA-96 „Dėl Metinės pajamų deklaracijos GPM308 formos ir jos priedų užpildymo, pateikimo bei tikslinimo taisyklių patvirtinimo“, t. y. nepateikė GPM308T priedo „Ne individualios veiklos turto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn apmokestinamosios pajamos“ ir nedeclaravo ½ dalies buto Elektrėnuose 25000,00 Lt (50000:2) pardavimo pajamų ir 45000,00 Lt (90000:2) įsigijimo kainos. Dėl šio pažeidimo mokėtinas GPM neapskaičiuotas, nes turto įsigijimo kaina didesnė už pardavimo pajamas.

Skundžiamu sprendimu Inspekcija patvirtino Kauno AVMI 2016-02-12 sprendimą Nr. (04.7.2)-FR0682-69.

Inspekcija nurodo, kad mokestinis ginčas vyksta dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuotos 3441,85 Eur GPM sumos bei su ja susijusių sumų pagrįstumo, Kauno AVMI, vadovaujantis MAĮ 70 str. 1 dalies nuostatomis, konstatavus, kad Pareiškėjos ir sutuoktinio W. L. šeimos išlaidos viršijo gautas pajamas, t. y. sutuoktiniai išlaidas dengė pajamomis, nepagrįstomis atitinkamais pajamų gavimo šaltiniais.

Dėl mokesčių apskaičiavimo senaties. Inspekcija nesutinka su Pareiškėjos teiginiais, kad, apskaičiuodamas sutuoktinių pajamas ir išlaidas už 2004–2008 metus, mokesčių administratorius pažeidė MAĮ 68 straipsnio nuostatas.

MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad jeigu kitaip nenustatyta šiame straipsnyje ar atitinkamo mokesčio įstatyme, mokesčių mokėtojas ar mokesčių administratorius mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali ne daugiau kaip už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kuriais pradedama mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos.

Inspekcija nurodo, kad 2014-12-22 išrašytas pavedimas tikrinti Nr. FR0773-670, tikrinamasis laikotarpis nuo 2009-01-01 iki 2013-12-31 ir Pareiškėjai mokestinės prievolės nustatytos tik už tikrinamąjį laikotarpį. Kauno AVMI, siekdama nustatyti Pareiškėjos ir sutuoktinio grynųjų pinigų likutį 2009-01-01 (tikrinamojo laikotarpio pradžioje), atliko sutuoktinių 2004–2008 metų pajamų ir išlaidų analizę. Kauno AVMI neperskaičiavo Pareiškėjos mokėtinų mokesčių už laikotarpį nuo 2004 metų iki 2008 metų, tik vertino pajamų ir išlaidų duomenis. Tokiais atvejais, vertinant šią įrodomąją medžiagą bei nustatant jos reikšmę, vadovaujamosi ne MAĮ 68 str. 1 dalies nuostatomis, bet atsižvelgiama į bendrąsias įstatymuose įtvirtintas įrodinėjimo taisykles (vertinama, ar ši medžiaga atitinka įrodymų sampratą, nustatomas įrodymų leistinumas, sąsajumas ir panašios aplinkybės). Iš esmės tokios nuostatos nuosekliai laikomasi ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje (2007-07-05 *nutartis adm. byloje Nr. A8-693/2007*, 2009-02-10 *nutartis adm. byloje Nr. A442-206/2009*, 2010-10-08 *nutartis adm. byloje Nr. A556-1073/2010*, 2011-02-04 *nutartis adm. byloje Nr. A438-201/2011*). Inspekcijos teigimu, siekiant nustatyti Pareiškėjos ir sutuoktinio piniginių lėšų likutį tikrinamojo laikotarpio

pradžioje, pagrįstai analizuoti, vertinti ankstesnių mokesčių laikotarpių duomenys ir kaip įrodymais jais remtasi.

Dėl MAĮ 70 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymo. Pareiškėjos nuomone, apskaičiuodamas mokėtinus mokesčius pagal MAĮ 70 str. 1 dalį ir pasirinkdamas taikomą metodą, mokesčių administratorius vadovavosi tik prielaidomis.

MAĮ 70 straipsnio 1 dalis nustato, kad tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus ir dėl to mokesčių administratorius negali nustatyti mokesčių mokėtojo mokesstinės prievolės dydžio įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka, mokesčių mokėtojui priklausančią mokėti mokesčio sumą mokesčių administratorius apskaičiuoja pagal jo atliekamą įvertinimą, atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir prireikus parinkdamas savo nustatytus įvertinimo metodus, atitinkančius protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingo mokesstinės prievolės dydžio nustatymo kriterijus. Šios normos įgyvendinimo tvarką detalizuoja Taisyklės.

Taisyklių 4 punkte nustatyta, kad įvertinimas gali būti atliekamas, kai mokesčių administratorius mokesčių mokėtojo mokesstinės prievolės dydžio negali nustatyti įprastine, atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka, nes mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas: 4.1. apskaičiuojant mokesčius (nepateikia mokesčio deklaracijos, nustatytą tvarka patvirtintos ataskaitos ar kito dokumento (toliau – mokesčio deklaracija), į mokesčio deklaraciją įrašo neteisingus (nepatikimus, prieštarungus) duomenis, mokesčių mokėtojo įsigyto turto vertė ir / ar asmeninės išlaidos per atitinkamą laikotarpį yra didesnės už deklaruotas pajamas ir kitais atvejais); 4.2. bendradarbiaujant su mokesčių administratoriumi (nevykdo arba netinkamai vykdo mokesčių teisės aktuose nustatytas mokesčių mokėtojo pareigas, trukdo mokesčių administratoriui įgyvendinti jam suteiktas teises, nevykdo mokesčių administratoriaus nurodymų pateikti apskaitos dokumentus, registrus, sutvarkyti buhalterinę apskaitą ir kitais atvejais); 4.3. tvarkant apskaitą (apskaitos netvarko arba tvarko nesilaikydamas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytų reikalavimų); 4.4. saugant apskaitos ar kitus dokumentus (toliau – dokumentai) (dokumentų neišsaugo arba išsaugo ne visus; dokumentus saugo neužtikrindamas jų įskaitomumo ir kitais atvejais).

Pagal Taisyklių 6.1 punktą mokesčių administratorius priima sprendimą mokesčių apskaičiuoti pagal mokesčio administratoriaus įvertinimą, kai nustatomas bent vienas faktas ar aplinkybė, nurodyta Taisyklių 4 punkte, o pagal Taisyklių 6.3 punktą atlieka vertinimą. Mokesčių administratorius įvertinimą atlieka pasirinkdamas vertinimo būdą, t. y. atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir, prireikus, parinkdamas vertinimo metodus. Mokesčių administratorius pasirenka tokį vertinimo būdą, kurį naudojant apskaičiuotas mokesstinės prievolės dydis būtų kuo tikslesnis, vertinimo būdo pasirinkimas priklauso nuo turimų duomenų bei informacijos šaltinių. Siekdamas atlikti kuo tikslesnius skaičiavimus mokesčių administratorius taiko vieną ar kelis vertinimo metodus bei būdus. Nagrinėjamu atveju taikytas išlaidų vertinimo metodas (Taisyklių 6.3.3 punktas).

Minėtų Taisyklių 14 punkte nustatyta, kad išlaidų metodas gali būti taikomas tais atvejais, kai turima informacija (duomenys) apie mokesčių mokėtojo ir jo šeimos narių išlaidas, o Taisyklių 15 punkte nurodyta, kad vertinimas atliekamas, lyginant mokesčių mokėtojo ir jo šeimos narių asmenines išlaidas su per atitinkamą laikotarpį deklaruotomis pajamomis.

LVAT praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, kad mokesčių administratorius įgyja teisę apskaičiuoti mokesčius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą esant dviem būtinoms sąlygoms, kurių buvimas sudaro prielaidas taikyti šioje teisės normoje įtvirtintą elgesio modelį: *pirma*, mokėtino mokesčio dydžio negalima apskaičiuoti (nustatyti) įprastine atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka ir, *antra*, to padaryti (apskaičiuoti mokesčio) negalima dėl to, jog mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas

apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus (2010-11-29 *nutartis adm. byloje Nr. A438-1542/2010*; 2011-01-26 *nutartis adm. byloje Nr. A575-146/2011*; 2012-12-12 *nutartis adm. byloje Nr. A442-1984/2012*; 2013-04-15 *sprendimas adm. byloje Nr. A602-27/2013*; 2015-12-02 *nutartis adm. byloje Nr. A2210-502/2015*).

Pareiškėja ir sutuoktinis 2010 metais ir 2012–2013 metais disponavo pajamomis, kurių gavimo šaltiniai nepagrįsti jokiais objektyviais duomenimis, šias lėšas panaudojo pragyvenimo išlaidoms padengti, transporto priemonėms ir nekilnojamajam turtui įsigyti. Pareiškėja pateikė metines pajamų deklaracijas už 2009–2012 metus ir jose įrašė neteisingus duomenis apie savo pajamas, t. y. ginčo pajamų nedeklaravo GPMĮ nustatyta tvarka, nuo jų neapskaičiavo ir nesumokėjo į biudžetą pajamų mokesčio, tuo pažeidė GPMĮ 25 ir 27 straipsnių nuostatas. Šios nustatytos faktinės aplinkybės patvirtina tai, kad mokėtino mokesčio dydžio negalima buvo apskaičiuoti (nustatyti) įprastine GPMĮ nustatyta tvarka, nes Pareiškėja netinkamai vykdė savo pareigas mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo srityje. Inspekcijos nuomone, buvo abi būtinosios sąlygos, sudarančios prielaidas taikyti MAĮ 70 str. 1 dalį, todėl Kauno AVMI pagrįstai atliko įvertinimą, taikydama išlaidų metodą.

Dėl Pareiškėjos argumentų apie statistinių vartojimo išlaidų taikymą Inspekcija nurodo, kad tikrinamojo laikotarpio vartojimo išlaidos apskaičiuotos pagal Pareiškėjos 2015-11-16 ir sutuoktinio 2014-09-01 pateiktus paaiškinimus, traktuojant, kad vartojimo išlaidos suaugusiam žmogui per mėnesį sudaro 700 Lt, vaikui – 400 Lt. Statistinės vartojimo išlaidos netaikytos.

Pareiškėja nesutinka su mokesčių administratoriaus išvada, kad 2009-01-01 sutuoktiniai neturėjo 190000 Lt santaupų.

Mokestinio patikrinimo metu atlikto gautų pajamų ir patirtų išlaidų laikotarpio nuo 2004 metų iki 2008 metų tyrimo (Kauno AVMI sprendimo 2–3 psl., patikrinimo akto 13–15 psl.) metu nustatyta, kad Pareiškėja vienkartinės gyventojų 2003 m. gruodžio 31 d. turėto turto deklaracijos nepateikė ir piniginių lėšų bei turto nedeklaravo. Įvertinus Pareiškėjos ir sutuoktinio laikotarpiu 2004–2008 metais gautas pajamas, patirtas išlaidas, nustatyta, kad 2008-12-31 išlaidos viršijo pajamas. Pareiškėjos argumentą, kad 2009-01-01 sutuoktiniai turėjo santaupų (190000 Lt), paneigia ir nustatytos faktinės aplinkybės: pagal 2009-01-29 paskolos raštelį **W. L.** iš **Albino-W. E.** gavo 48000 Lt paskolą; 2008-06-10 šeima jau turimą būsto kredito paskolą (300000 Lt) didino kredito suma – 150000 Lt. Įvertinus nustatytas aplinkybes, pagrįstai padaryta išvada, jog Pareiškėja ir sutuoktinis 2009-01-01 nurodyto santaupų likučio grynaisiais 190000 Lt negalėjo turėti.

Inspekcija konstatuoja, kad Kauno AVMI pateikė pakankamai duomenų, įrodančių, jog sutuoktiniai 2010 metais ir 2012–2013 metais disponavo pajamomis, nepagrįstomis atitinkamais pajamų gavimo šaltiniais, todėl pagrįstai Pareiškėjai apskaičiuotas mokėtinas į biudžetą GPM ir su juo susijusios sumos. Susipažinus su Pareiškėjos argumentais (MAĮ 67 str. 2 d.), nėra pagrindo kitokiai, nei Kauno AVMI išvadai, todėl nėra pagrindo naikinti Kauno AVMI sprendimą.

Dėl paskirtos baudos. Pareiškėjos manymu, paskirta 30 proc. GPM bauda (1033 Eur) yra neadekvati padarytam pažeidimui.

Baudos skyrimo taisyklės reglamentuotos MAĮ 139 straipsnio 1 dalyje. MAĮ detalios nenuostato, kaip turėtų būti mažinamas ar didinamas baudos dydis vertinant normoje nurodytas aplinkybes, todėl būtina atsižvelgti į LVAT formuojamą praktiką. LVAT teisėjų kolegija, administracinėje byloje Nr. A261-214/2008, atsižvelgusi į Konstitucinio Teismo 2004-01-26 nutarime nurodytus baudų dydžio nustatymo principus, padarė išvadą, kad skiriant baudą už mokesčių įstatymo pažeidimą, turėtų būti imamas sankcijoje numatytos baudos vidurkis. Kaip pažymėjo LVAT 2010-12-06 administracinėje byloje Nr. A438-1117/2010, skiriant baudą asmeniui, padariusiam mokesčių įstatymų pažeidimus, individualizuojant jos dydį, privaloma atsižvelgti į atsakomybę lengvinančias bei sunkinančias aplinkybes, kurias lemia pažeidimo pobūdis, mokesčių mokėtojo bendradarbiavimas su mokesčių administratoriumi, mokesčio

mokėtojo pri(si)pažinimas padarius mokesčių įstatymų pažeidimus, taip pat ir į kitas svarbias panašaus pobūdžio aplinkybes. Taigi skiriamos baudos dydis priklauso nuo visų kompleksiskai vertinamų su konkrečiu atveju susijusių minėtų aplinkybių, o esant atsakomybę didinančių ir mažinančių aplinkybių pusiausvyrai (ar tokių aplinkybių nesant), skiriamas įstatyme nustatytos minimalios ir maksimalios sankcijos vidurkis (*šiuo klausimu taip pat žiūrėti 2010-06-04 nutartį adm. byloje Nr. A575-916/2010; 2010-06-30 nutartį adm. byloje Nr. A442-884/2010; 2010-11-29 nutartį adm. byloje Nr. A438-1546/2010*).

Inspekcija nurodo, kad nagrinėjamu atveju yra tiek aplinkybių, sunkinančių Pareiškėjos atsakomybę (pavyzdžiui, pažeidimo pobūdis), tiek ir ją švelninančių (pavyzdžiui, bendradarbiavimas su mokesčių administratoriumi). Nenustatyta, jog švelninančių aplinkybių būtų buvę daugiau ir suponuojančių mažesnės nei vidurkis baudos skyrimą. Atsižvelgus į tai, nebuvo ir teisinio pagrindo skirti Pareiškėjai nei maksimalaus, nei minimalaus GPM baudos dydžio. Vadinas, paliktina galioti 30 proc. GPM sumos dydžio bauda, kaip visiškai atitinkanti MAĮ 139 str. 1 dalyje numatytas nuostatas.

Pareiškėja su Inspekcijos sprendimu nesutinka ir Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo skundžiamo sprendimo nepatvirtinti.

Dėl senaties. Pareiškėjos nuomone, mokesčių administratorius piktnaudžiauja teise, apskaičiuodamas sutuoktinių pajamas ir išlaidas už 2004–2008 metus. LVAT 2005-10-20 nutartyje administracinėje byloje Nr. A8-1566-05 pažymėjo, kad MAĮ 68 str. 1 dalyje įtvirtintas penkerių metų terminas mokesčiui apskaičiuoti ar perskaičiuoti yra naikinamasis terminas ir tai lemia, kad su šio termino pabaiga yra siejamas asmenų teisių ir pareigų pasibaigimas ir terminas negali būti atnaujinamas. Ginčo atveju mokesčių administratorius, įvesdamas subjektyvius vertinamuosius kriterijus ir taip suteikdamas praktiškai neribotą diskretiško sprendimo teisę, sudaro sąlygas, kurios mokesčių mokėtojui niekuomet neduoda garantijų, kad jis teisingai apskaičiavo ir sumokėjo mokesčius.

Dėl MAĮ 70 straipsnio taikymo pagrįstumo. Pareiškėja nurodo, kad sutuoktiniai 2010 metais verslui vystyti įsigijo butą Elektrėnuose (35000 Lt), kurio įsigijimo išlaidos nėra įtrauktos. 2011 metais šis butas parduotas, tačiau pardavimo pajamos taip pat neįtrauktos į gautas pajamas.

Pareiškėja nurodo, kad mokesčių administratoriui sutuoktiniai pateikė paaiškinimus, jog iki 2009-01-01 turėjo 190000 Lt santaupų ne banke (Pareiškėja – 50000 Lt, Pareiškėjos sutuoktinis – 140000 Lt). Tačiau mokesčių administratorius padarė išvadą, kad šeima neturėjo santaupų grynaisiais 2009-01-01, nes neva minėtu laikotarpiu buvo panaudotos šeimos santaupos, susidariusios iki 2003-02-31, t. y. įrengiant gyvenamąjį namą buvo panaudotas pinigų likutis. Be to, faktą, kad sutuoktiniai 2009 m. skolinosi pinigines lėšas, mokesčių administratorius laiko kaip leidžiantį abejoti apie šeimos turėtas santaupas grynaisiais pinigais 2009-01-01. Pareiškėja nesutinka su tokia išvada, nes ji nėra paremta jokiais įrodymais. Pareiškėja nurodo, kad bankas sutuoktiniams suteikė paskolą nekilnojamajam turtui įsigyti ir įrengti, tačiau namas buvo statomas ūkio būdu. Kadangi statybas pradėjo tėvai, santaupų sutuoktiniams neprireikė. Pareiškėjos teigimu, 2008 ir 2009 m. skolintos pinigines lėšos buvo naudojamos ne pragyvenimui, o verslo plėtrai.

Pareiškėja taip pat nesutinka su nustatytomis vartojimo išlaidomis 2004–2013 metų laikotarpiu. Pareiškėjos teigimu, patikrinimo akte net nėra nurodyta kaip jos nustatytos. Tačiau Pareiškėja akcentuoja, kad nustatyti vartojimo išlaidas pagal Statistikos departamento skelbiamas vidutines vartojimo išlaidas nėra jokio teisinio pagrindo.

Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad nustatydamas mokesčių bazę pagal įvertinimą, mokesčių administratorius turi pasirinkti tokį vertinimo būdą, kurį naudojant apskaičiuotas mokestinės prievolės dydis būtų kuo tikslesnis, o pasirinkti šaltiniai leistų pasiekti kuo realesnį rezultatą. Tačiau mokesčių administratorius nesivadovavo MAĮ 70 straipsnyje ir

Taisyklėse pateiktomis nuostatomis, o vadovavosi tik prielaidomis. Pareiškėjos nuomone, remiantis menamais duomenimis, mokesčių bazė buvo apskaičiuota klaidingai.

Pareiškėja teigia, kad mokesčių administratorius turi konkrečiais, aiškiais ir neginčijamais įrodymais paremti savo sprendimus ir neturi būti jokių abejonių dėl sprendimų pagrįstumo ir teisėtumo. Pareiškėjos nuomone, patikrinimo aktas nėra pagrįstas neginčijamais įrodymais.

Dėl baudos. Pareiškėjos teigimu, skiriant 30 proc. dydžio GPM baudą, neatsižvelgta į tai, kad Pareiškėja bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė paaiškinimus. Pareiškėja nurodo, kad baudos dydis neadekvatus padarytam pažeidimui, jei pažeidimas buvo.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas tenkintinas iš dalies, Inspekcijos 2016-05-16 sprendimas Nr. 68-127 dalyje dėl GPM baudos keistinas, likusioje skundžiamoje dalyje tvirtintinas.

Ginčas šioje byloje kilo dėl nurodymų Pareiškėjai sumokėti 3441,85 Eur GPM ir su šiuo mokesčiu susijusias sumas, mokesčių administratoriui konstatavus, jog Pareiškėjos išlaidos tikrintuoju laikotarpiu (2009–2013 m.) viršijo gautas pajamas 69749,63 Lt (139499,26 / 2) suma (2010 m. – 30661,66 Lt (61323,32 / 2), 2012 m. – 36290,23 Lt (72580,46 / 2), 2013 m. – 2797,74 Lt (5595,47 / 2), t. y. jog Pareiškėja kartu su sutuoktiniu **W. L.** gavo kitų įstatymo nustatyta tvarka neapmokestintų pajamų. Mokestinio patikrinimo metu nustatyti ir kiti pažeidimai, tačiau dėl šių pažeidimų mokesčiai Pareiškėjai papildomai neapskaičiuoti. Mokesčių administratorius, konstatavęs, jog Pareiškėjos išlaidos tikrintuoju laikotarpiu viršijo jos pajamas, taikė MAĮ 70 str. 1 dalies nuostatas ir mokesčius Pareiškėjai apskaičiavo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, taikydamas išlaidų metodą.

Įvertinus skundžiamą sprendimą bei Kauno AVMI patikrinimo aktą ir sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo, matyti, kad šiuose dokumentuose išsamiai aptartos mokesčių administratoriaus nustatytos faktinės aplinkybės, susijusios su Pareiškėjos gautomis pajamomis bei patirtomis išlaidomis, MAĮ 70 straipsnio ir Taisyklių nuostatos, reglamentuojančios mokesčių apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taikymą. Todėl Komisija, vengdama pasikartojimų, tai pat sutikdama su mokesčių administratoriaus pateiktu MAĮ 70 straipsnio, Taisyklių nuostatų vertinimu, plačiau šių nuostatų ir faktinių ginčo bylos aplinkybių, kurios yra išsamiai išdėstytos ir Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, iš naujo neaptarinėja, o, kadangi bylos nagrinėjimo apimtis apsprendžiama pagal pareikštus ir aiškius reikalavimus, sprendime pasisako dėl Pareiškėjos skunde Komisijai nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu sprendimu motyvų.

Dėl senaties. Ginčo atveju Pareiškėja nepagrįstai teigia, kad mokesčių administratorius neturėjo teisės vertinti jos pajamas / išlaidas už ankstesnę nei tikrinamasis laikotarpį, t. y. už 2004–2008 metus. Remiantis LVAT praktika, Pareiškėjai nurodytina tiek apie mokesčių administratoriaus, tiek apie mokesčių mokėtojo teisę remtis ir vertinti faktus, įvykusius ankstesniais mokestiniais laikotarpiais, nei tikrintinas mokestinis laikotarpis. LVAT (2011-02-04 nutartis adm. b. Nr. A-438-201/2011) yra akcentavęs, jog „*Tokiais atvejais, vertinant šią įrodomąją medžiagą bei nustatant jos reikšmę, vadovaujamosi ne MAĮ 68 straipsnio 1 dalies nuostatomis, bet atsižvelgiama į bendrąsias įstatymuose <...> įtvirtintas įrodinėjimo taisykles <...>*“. Akcentuotina, kad mokestinio patikrinimo metu nebuvo sprendžiamas Pareiškėjos apmokestinimo už 2004-01-01–2008-12-31 laikotarpį klausimas (*mokestinė prievolė už minėtą laikotarpį Pareiškėjai nepaskaičiuota*), o buvo vertinama, kokį piniginių lėšų likutį Pareiškėja galėjo turėti / neturėti tikrinamojo laikotarpio pradžiai, t. y. 2009-01-01. Pažymėtina, kad mokesčių administratorius, atlikęs Pareiškėjos ir jos sutuoktinio pajamų ir išlaidų analizę už ilgesnį laikotarpį, t. y. nuo 2004-01-01, taip pat vertino Pareiškėjos nurodytus pajamų gavimo šaltinius ir į juos atsižvelgė (*atsižvelgta į Pareiškėjos sutuoktinio 2008 m. metinėje pajamų deklaracijoje deklaruotas 92000 Lt pajamas, uždirbtas iš veiklos įsigijus verslo liudijimą; įvertintas 2004–2008 m. laikotarpiu Pareiškėjos ir jos sutuoktinio gautas darbo užmokestis*). Akcentuotina, kad ginčo klausimo aspektu mokesčių

administratorius atsižvelgė į ankstesnių mokesčių laikotarpių duomenis tik kaip į bylai įrodomąją reikšmę turintį faktą. Pažymėtina, kad Pareiškėja nėra pateikusi Vienkartinės gyventojo (šeimos) 2003-01-01 turėto turto deklaracijos, kurios pateikimo terminas buvo iki 2005-05-01.

Iš mokesstinės bylos dokumentų matyti, kad Pavedimas tikrinti Nr. FR0773-670 buvo išrašytas 2014-12-22, todėl, vadovaujantis MAĮ 120 str. 1 dalimi (*mokestinio patikrinimo pradžia yra mokesčio patikrinimo pavedimo išrašymas*) mokesčio patikrinimo pradžia laikytina 2014-12-22. Atsižvelgiant į tai, Pareiškėja galėjo būti tikrinama už einamuosius 2014 metus ir penkerius praėjusius kalendorinius metus, t. y. 2013, 2012, 2011, 2010 ir 2009 metus. Kadangi Pareiškėja buvo tikrinama būtent už laikotarpį nuo 2009-01-01 iki 2013-12-31, konstatuotina, kad mokesčių administratorius nepažeidė MAĮ 68 straipsnyje nurodytų mokesčių apskaičiavimo arba perskaičiavimo terminų (*už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus*).

Dėl MAĮ 70 straipsnio taikymo pagrįstumo. Pareiškėja neginčija mokesčių administratoriaus teisės apskaičiuoti mokesčius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, t. y. nekelia klausimo dėl atitinkamų teisės normų, reglamentuojančių specialaus mokesčių apskaičiavimo metodo taikymą, aiškinimo bei taikymo, tačiau nurodo, kad mokesčių administratorius, nustatydamas mokesčių bazę pagal įvertinimą, vadovavosi tik prielaidomis, konstatuodamas, jog tikrinamojo laikotarpio pradžioje (2009-01-01) Pareiškėja ir jos sutuoktinis neturėjo 190000 Lt santaupų grynaisiais pinigais (Pareiškėja – 50000 Lt, Pareiškėjos sutuoktinis – 140000 Lt), taip pat nurodo, kad mokesčių administratorius nepagrįstai Pareiškėjos šeimos vartojimo išlaidas nustatė pagal Statistikos departamento skelbiamas vidutines vartojimo išlaidas. Pareiškėja pažymėjo, kad mokesčių administratorius į šeimos išlaidas bei pajamas neįtraukė buto Elektrėnuose įsigijimo išlaidų ir pardavimo pajamų. Pareiškėjos teigimu, mokesčių administratorius nesivadovavo MAĮ 70 straipsnyje ir Taisyklėse pateiktomis nuostatomis, todėl mokesčių bazę nustatė klaidingai.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjos argumentai dėl buto, esančio Saulės g. 7-2, Elektrėnuose, įsigijimo išlaidų ir gautų pajamų yra nepagrįsti. Butas įsigytas 2010-05-05 už 90000 Lt, parduotas – 2011-09-07 už 50000 Lt. Mokesčių administratorius išsamiai nurodė visas su minėto buto įsigijimu ir pardavimu bei patirtų išlaidų ir gautų pardavimo pajamų susijusias aplinkybes. Faktiškai sutuoktinių patirtos išlaidos grynaisiais pinigais (35000 Lt) įsigyjant šį butą įtrauktos į sutuoktinių 2010 m. patirtas išlaidas (po 17500 Lt), likusi pinigų suma buto pardavėjai sumokėta iš UAB „D2“ sąskaitos (*akto 7 psl., akto 17–18 psl. esanti lentelė Nr. 8*), o pajamų Pareiškėja už šį butą realiai negavo. Butą sutuoktiniai pardavė UAB „D2“ (*susijusiam asmeniui, Pareiškėjos sutuoktinis turi 100 proc. akcijų*), tačiau pinigai už parduotą butą sutuoktiniams išmokėti nebuvo (*UAB „D2“ buhalterės teigimu, įsiskolinimas sudengtas su Pareiškėjos sutuoktiniui mokėtina suma*). Komisija pažymi, kad analizuodamas Pareiškėjos ir jos sutuoktinio tikrinamojo laikotarpio pajamas ir išlaidas, mokesčių administratorius vertino sutuoktinių faktiškai patirtas išlaidas ir realiai gautas pajamas.

Taip pat atmetami Pareiškėjos argumentai dėl statistinių vartojimo išlaidų taikymo. Mokesčių administratorius tikrinamojo laikotarpio vartojimo išlaidas apskaičiavo pagal pačios Pareiškėjos ir jos sutuoktinio pateiktus paaiškinimus, traktuojant, kad vartojimo išlaidos suaugusiam žmogui per mėnesį sudaro 700 Lt, vaikui – 400 Lt (*akto 4, 16, 19, 23, 25, 29 psl., Pareiškėjos 2014-09-22 pateikti atsakymai į mokesčio tyrimo metu pateiktą klausimyną, Pareiškėjos 2015-11-16 paaiškinimas, Pareiškėjos sutuoktinio 2014-09-01 pateikti atsakymai į mokesčio tyrimo metu pateiktą klausimyną, Pareiškėjos sutuoktinio 2015-11-23 paaiškinimas*).

Dėl Pareiškėjos argumentų dėl sutuoktinių turėto grynųjų pinigų likučio (190000 Lt) tikrinamojo laikotarpio pradžioje Komisija pažymi, kad mokesčių administratorius, siekdamas kuo tiksliau nustatyti Pareiškėjos mokesčines prievoles tikrinamuoju laikotarpiu, pagrįstai vertino jos galimai turėtas santaupas grynaisiais pinigais tikrinamojo laikotarpio pradžioje ir, priešingai, nei teigia Pareiškėja, šioje dalyje MAĮ 70 straipsnio ir Taisyklių nuostatų netaikė.

Kauno AVMI surinko duomenis apie Pareiškėjos ir jos sutuoktinio galimybę turėti (sutaupyti) 190000 Lt sumą iki 2009-01-01 ir, atlikusi sutuoktinių pajamų ir išlaidų 2004–2008 metų analizę, padarė išvadą, jog Pareiškėja ir jos sutuoktinis 2009-01-01 nurodyto santaupų likučio grynaisiais pinigais (190000 Lt) negalėjo turėti. Komisija sutinka su šia mokesčių administratoriaus išvada.

Išanalizavęs Pareiškėjos ir sutuoktinio 2004–2008 metų laikotarpiu gautas pajamas, patirtas išlaidas, mokesčių administratorius nustatė, kad 2008-12-31, t. y. iki tikrinamojo laikotarpio, šeimos išlaidos viršijo pajamas (Kauno AVMI patikrinimo akto 13–15 psl., sprendimo 13 psl.).

Kaip minėta, Pareiškėja vienkartinės gyventojų 2003-12-31 turėto turto deklaracijos iki 2005-05-01 nepateikė ir piniginių lėšų bei turto nedeclaravo. Mokesčių administratorius iš oficialiai žinomų šaltinių nustatė, kad Pareiškėjos ir sutuoktinio darbo užmokestis bei individualios veiklos deklaruotos pajamos 2004–2008 metų laikotarpiu sudarė 212826,95 Lt (*darbo užmokestis – 120826,95 Lt, individualios veiklos pajamos – 92000 Lt*), o sutuoktinių išlaidos vien tik lizingo įmokoms, kredito palūkanoms ir gyvybės draudimo įmokoms mokėti minėtu laikotarpiu sudarė 74643,92 Lt. Be to, minėtu laikotarpiu šeima statė gyvenamąjį namą (*statybos leidimas išduotas 2005-10-18*). Kauno AVMI 2016-02-12 sprendime Nr. (04.7.2)-FR0682-69 nurodyta, kad gyvenamasis namas baigtas statyti 2009 m., šio namo 2009-06-29 masinio vertinimo atkūrimo sąnaudos yra 919998,56 Lt (*ši suma yra daug didesnė, nei Pareiškėjai ir sutuoktiniui banko suteikta paskola (300000 Lt + 150000 Lt) namo statybai ir kitoms išlaidoms*). Minėtame Kauno AVMI sprendime taip pat nurodyta, jog pats Pareiškėjos sutuoktinis paaiškino, kad 2009 m. namas jau buvo baigtas statyti ir šeima 2009 m. namo statybai išlaidų nepatyrė. Mokesčių administratorius, įvertinęs aukščiau nurodytas konkrečias šeimos išlaidas (74643,92 Lt) ir įvertinęs statistines vartojimo išlaidas, nustatė, kad šeimos pajamų ir išlaidų skirtumas 2009-01-01 yra neigiamas (*patikrinimo akto 14 psl. 5 lentelė*).

Pareiškėjos teigimu, Kauno AVMI neteisingai apskaičiavo Pareiškėjos ir sutuoktinio patirtas vartojimo išlaidas iki tikrinamojo laikotarpio, t. y. nepagrįstai rėmėsi Statistikos departamento duomenimis apie vidutines vartojimo išlaidas. Pastebėtina, jog Pareiškėja nei vienoje šio kilusio mokestinio ginčo stadijoje mokesčių administratoriui neteikė paaiškinimų, kuriuose būtų nurodyti konkretūs jos patirtų vartojimo ir kitų išlaidų dydžiai atitinkamais iki tikrinamojo laikotarpio aktualiais metais, ir tai pagrindžiančių duomenų. Kaip minėta, mokesčių administratorius surinko duomenis iš oficialiai žinomų šaltinių apie sutuoktinių patirtas lizingo įmokų, kredito palūkanų ir gyvybės draudimo įmokų išlaidas.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog mokesčių administratorius neturėjo galimybės Pareiškėjos vartojimo išlaidų iki 2009-01-01 vertinti kitaip nei pagal Statistikos departamento oficialiai skelbiamas vidutines vartojimo išlaidas, kurios šiuo atveju atitinka protingumo ir teisingumo kriterijus. Pagal LVAT praktiką, nustačius, kad mokesčių administratorius pateikė pakankamai atitinkamų faktinių duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą bei teisingumą, mokesčių mokėtojui, kuris nesutinka su mokesčių administratoriaus apskaičiavimu, tenka pareiga įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokesčio ir su juo susijusias sumas. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotą mokesčių ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtojui atsiranda mokestinė prievolė (*pavyzdžiui, 2011-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1427/2011, 2013-02-07 nutartis adm. byloje Nr. A-602-158/2013, 2014-02-05 nutartis adm. byloje Nr. A-556-476/2014*). Taigi, mokesčių mokėtojui apsiginti galimybė atsiranda tada, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą nei mokesčių administratoriaus padarytą išvadą. Nagrinėjamu atveju Pareiškėja apie patirtas pragyvenimui išlaidas iki tikrinamojo laikotarpio jokių duomenų ar paaiškinimų nepateikė. Be to, ginčo atveju, yra nagrinėjamas klausimas dėl Pareiškėjos ir jos sutuoktinio galimybės 2009-01-01 turėti 190000 Lt dydžio santaupas grynaisiais pinigais, o ne dėl konkrečių šeimos vartojimo

išlaidų iki tikrinamojo laikotarpio. Kaip matyti iš aukščiau nurodytų mokesčių administratoriaus iš oficialiai žinomų šaltinių surinktų duomenų, net ir visai nevertinant šeimos vartojimo (pragyvenimo) išlaidų iki 2009-01-01 (*kas protingai niekaip negalėtų būti paaiškinama, nes šeima statėsi namą, patyrė išlaidas maistui, drabužiams, komunalinėms paslaugoms, degalams, kultūrai ir pan.*), matyti, kad sutuoktinių pajamų ir išlaidų skirtumas 2009-01-01 yra tik 138183,03 Lt.

Šioje sprendimo dalyje taip pat pritartina Inspekcijos pozicijai, jog mažai tikėtina ir ekonomiškai sunkiai paaiškinama aplinkybė, kai Pareiškėja ir jos sutuoktinis, jų teigimu, 2009-01-01 turėdami 190000 Lt grynaisiais pinigais, 2009-01-29 iš Albino-W. E. skolinasi 48000 Lt, be to, jau turimą būsto kredito paskolą (2005 m. banko suteikta 300000 Lt paskola) Pareiškėja su sutuoktiniu 2008-06-10 padidina 150000 Lt kredito suma.

Visos šios nustatytos faktinės aplinkybės, Komisijos nuomone, paneigia Pareiškėjos teiginius dėl turėtų santaupų 2009-01-01 ir patvirtina mokesčių administratoriaus išvadas, kad Pareiškėja ir sutuoktinis 2009-01-01 nurodyto santaupų likučio grynaisiais (190000 Lt) turėti negalėjo.

Komisija konstatuoja, kad mokesčių administratorius detalai išanalizavo surinktus įrodymus, įvertinant juos pakankamumo ir patikimumo aspektais bei išdėstė argumentus, kuriais remdamasis apskaičiavo Pareiškėjai mokesčių bazę ir mokėtiną GPM. Mokesčių administratorius Pareiškėjos patikrinimo metu rėmėsi Pareiškėjos ir jos sutuoktinio pateiktais dokumentais (deklaracijomis, paaiškinimais, sutartimis), trečiųjų asmenų pateiktais duomenimis, kitų fizinių asmenų pateiktais paaiškinimais, Inspekcijos informacinės sistemos duomenimis, Kauno teritorinės muitinės pateiktais duomenimis, VĮ „Regitra“ duomenimis, Pareiškėjos ir jos sutuoktinio banko sąskaitų išrašais, t. y. mokesčių administratoriaus surinkti įrodymai ginčo atveju yra pakankamas pagrindas vienareikšmiškai išvadai padaryti bei sprendimui priimti. Taigi, priešingai nei skunde nurodė Pareiškėja, mokestinėje byloje surinkti dokumentai (įrodymai) patvirtina, jog Pareiškėjos mokestinės nepriemokos susidarymo faktas ir jos dydis yra nustatyti remiantis tinkamais faktiniais bei teisiniais pagrindais, t. y. nustatytos Pareiškėjos ir jos sutuoktinio realiai iš mokesčių administratoriui nežinomų šaltinių gautos pajamos. Mokesčių administratorius, vadovaudamasis MAĮ 70 straipsnio nuostatomis, taikydamas išlaidų metodą, pagrįstai Pareiškėjai nustatė GPM bazę: 2010 m. – 30661,66 Lt (½ 61323,32 Lt), 2012 m. – 36290,23 Lt (½ 72580,46 Lt), 2013 m. – 2797,74 Lt (½ 5595,47 Lt). Komisija pažymi, kad siekdama paneigti mokesčių administratoriaus apskaičiuotą mokesčių bazę, Pareiškėja turėtų ne tik nurodyti aplinkybes, kurias vertinant galima būtų pagrįstai abejoti mokesčių administratoriaus paskaičiavimų teisingumu, tačiau ir pateikti įrodymus, patvirtinančius nurodytas aplinkybes. Pareiškėja be abstrakčių teiginių dėl klaidingai nustatytos mokesčių bazės, jokių apskaičiavimų ar objektyvių įrodymų nepateikė (MAĮ 67 str. 2 d.).

Dėl baudos. Kauno AVMI, skirdama 30 procentų dydžio GPM baudą, akcentavo aplinkybes, susijusias su patikrinimo akte konstatuotų pažeidimų pobūdžiu. Inspekcija skundžiamame sprendime nurodė, jog nagrinėjamu atveju yra tiek aplinkybių, sunkinančių Pareiškėjos atsakomybę (pavyzdžiui, pažeidimo pobūdis), tiek ir ją švelninančių (pavyzdžiui, bendradarbiavimas su mokesčių administratoriumi) ir nėra nustatyta, jog švelninančių aplinkybių būtų buvę daugiau ir suponuojančių mažesnės nei vidurkis baudos skyrimą.

Komisija pažymi, kad pagal LVAT praktiką pažeidimo padarymo būdą kvalifikuojant kaip atsakomybę sunkinančią ir baudą didinančią aplinkybę, mokėtojo atsakomybė būtų nepagrįstai apsunkinta jo paties padaryta neleistina veika. Už patį pažeidimą yra baudžiama, todėl pripažinti tą pažeidimą atsakomybe didinančia aplinkybe bei sudarančia prielaidas didinti skirtiną baudą, LVAT nuomone, yra nepagrįsta (LVAT 2012-06-28 *nutartis adm. byloje Nr. A-602-2285/2012*). Kadangi ginčo atveju yra nustatytos Pareiškėjos atsakomybę švelninančios aplinkybės, todėl, nors nustatydamas mokesčių bazę, mokesčių administratorius taikė MAĮ 70 straipsnio nuostatą, tačiau, Komisijos vertinimu, vadovaujantis teisingumo ir protingumo kriterijais, yra pagrindas konstatuoti, kad pagal MAĮ

139 straipsnį skiriamos baudos tikslai bus pasiekti Pareiškėjai skiriant 10 procentų dydžio baudą nuo papildomai apskaičiuotos GPM sumos. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, skundžiamo sprendimo dalis, kuria Pareiškėjai nurodyta sumokėti 1033 Eur (30 proc.) GPM baudą, keistina į nurodymą sumokėti 344 Eur (10 proc.) GPM baudą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 ir 4 punktais, n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Inspekcijos 2016-05-16 sprendimo Nr. 68-127 dalį, kuria Pareiškėjai nurodyta į valstybės biudžetą sumokėti 3441,85 Eur GPM ir 1306,92 Eur GPM delspinigius.

2. Pakeisti Inspekcijos 2016-05-16 sprendimo Nr. 68-127 dalį, kuria Pareiškėjai nurodyta sumokėti 1033 Eur (30 proc.) GPM baudą, į nurodymą sumokėti 344 Eur (10 proc.) GPM baudą.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius